DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 9den SEPTEMBER 1843. N. 36.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 September 1843.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie aan den landslaaf MARTINUS, ook genaamd MARTINUS IGNACIA, oud 38 jaren, zoon van HELENA PAULETTE, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplantst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE WEDUWE RACHEL DE Bn. P. BRANDAO waarschuwt hierby het publiek om noch op haren naam noch op die harer huisgenooten iets aan hare slaven te leenen of hen eenig crediet te verleenen, daar zy zich van de dagteekening dezer af aan, hiervoor niet verantwoordelyk noch verbonden verklaart.

Europesche berigten tot den 17 July uit de Liberal *van den 22 Augustus jl.*

ENGELAND. Op den 4 July begonnen in het Lager Huis de debatten over het voorstel van den Heer Smith O'Brien om eene commissie te benoemen, ten einde den tegenwoordigen toestand van Ierland te onderzoeken. De beraadslagingen duurden dien ganschen dag voort, werden hervat op den 7 en voortgezet van den 10 tot den 14, zoodat er zeven zittingen daartoe besteed werden.

De Heer O'Brien, in eene lange redevoering, nam in oogenschouw den staatkundigen en godsdienstigen toestand van Ierland, toonde de regtvaardigheid aan, waarmede deszelfs inwoners klagen over de wetgeving van het engelsch parlement, en verklaarde, dat men geene hoop kan koesteren, dat Ierland bevredigd zal kunnen worden, zoo lang het Bestuur in deszelfs tegenwoordige staatkunde blyft volharden. "De afscheuring van Ierland," zeide de Heer O'Brien "is niet onuitvoerlyk, noch maakt men zich schuldig aan trouwloosheid jegens den souverein, wanneer men het vordert; dergelyke gebeurtenissen hangen af van het door het gouvernement gehouden gedrag; wanneer hetzelve de grieven van dat land wil verhelpen door wyze en beschermende wetten, dan zal het bezwaarlyk zyn die afscheuring te bewerkstelligen; maar wanneer hetzelve de Ieren blyft behandelen, zoo als zulks tot hiertoe geschied is, zoo zal de afscheuring vroeg of laat plaats grypen. Ik vorder dus, dat het Bestuur zich aan deze achtbare vergadering verbond om Ierland regt te laten wedervaren. Het is wel mogelyk, dat de nationale trots zich vernederd zal achten dien stap te nemen; maar dit zal ons in het gevoelen der beschaafde wereld verheffen. Hetzelfde gevoel van medelyden, dat Engeland Polen toedroeg, wordt thans door verscheidene natien aan Ierland geschonken. Ierland is de regterhand van Engeland; doch in deszelfs tegenwoordigen toestand is hetzelve de oorzaak van Engelands onmagt; en wanneer het ministerie van Frankryk durft onderstaan de Pyreneën overtetrekken, vermag dit te geschieden, alleenlyk omdat Engeland deszelfs troepen uit Ierland niet kan erlangen. Eindelyk geloof ik vastelyk, dat, om te beantwoorden aan de verwachtingen van onze bondgenooten, en om de ontwerpen van onze vyanden te verydelen, er geen beter middel besta, dan de inwoners van Ierland te bevredigen, door de oorzaak hunner grieven wegtenemen en een regtvaardig en onpartydig stelsel van Bestuur daartestellen in dat belangryk deel van het vereenigde koningryk." (Luide en aanhoudende toejuichingen van den kant der oppositie.)

De Heer Wyse ondersteunde het voorstel van den Heer O'Brien. Zyne wel- [illegible] werd zeer toegejuicht door de oppositie.— Hy besloot zyne rede met aantemerken: "dat de inwilligingen, welke tot hiertoe aan Ierland zyn verleend, steeds gepaard zyn gegaan met beledigingen; dat toen Engeland Ierland de handelsregten verleende, welke hetzelve door hem was onthouden, geschiedde zulks alleen uit vreese voor de fransche zeemagt, welke de engelsche kusten bedreigde; dat om deszelfs vryheid te erlangen, hetzelve genoopt was 100,000 vrywilligers te wapenen, voorzien met 83 vuurmonden, ten einde deszelfs verdrukkers vrees aantejagen; dat de emancipatie der katolyken niet erlangd is geworden, vóór dat Lord Wellington in het Huis der Lords had verklaard, dat een burgeroorlog onvermydelyk was, wanneer men hen langer bleef kwellen, zoò dat men deze groote daad eerder verschuldigd is aan noodwendigheid dan aan regtvaardigheid; dat sedert 1793 tot 1829 Engeland zich genoopt heeft gevonden verscheidene inwilligingen aan Ierland te doen en wel uit noodzakelykheid; dat het onvermydelyk geworden is voorttegaan inwilligingen te doen; en dat, wanneer Engeland langer mogt dralen Ierland regt te laten wedervaren, de gansche wereld hem daartoe zal nopen."

Eene londensche Courant van de Tory party de *Brittania*, laat zich over deze beraadslagingen, volgender wys uit:

"De aangelegenheden van Ierland hebben de aandacht van het Lager Huis eene gansche week bezig gehouden, zoo dat, wanneer er redenen mogten bestaan om de wetgeving ten laste te leggen het weigeren van geregtigheid aan dat land, men ook niet zal kunnen zeggen, dat deselve deszelfs bezwaren niet in overweging heeft genomen. Waarlyk, het schynt, dat het gouvernement voorbedachtelyk het besluit genomen had om de beraadslagingen niet te belemmeren, maar veel eerder de oppositie de volle vryheid te laten zich uittedrukken; en daarom is er zoo veel gesproken over het voorstel van den Heer O' Brien.

"Op Woensdag werden de debatten gesloten, na eene week van hevige redevoeringen, en het voorstel werd met eene meerderheid van 79 stemmen verworpen. Te beoordeelen naar de debatten, welke daarop gevolgd zyn over het ontwerp van wet, wegens invoer van wapens in Ierland, heeft deze meerderheid niet de minste toejuiching verworven van de ministeriele party, noch de antinationale haat van de Iersche leden vermeerderd. Beide de partyen hebben zekerlyk den uitslag beschouwd als een negatief triomf, waarover het best is te zwygen.

"Eenige voorvallen gedurende de beraadslagingen hebben natuurlyk de aandacht opgewekt. Hieronder behoort de redevoering gehouden door Sir James Graham, Minister voor de Binnenlandsche zaken. Sir James Graham heeft door deze [illegible] naar ontzagchelyk verminderd. Indien men hem onderscheidene malen heeft hooren spreken met vertrouwen, vastheid en duidelykheid, de hartstogten naar welgevallen besturende, dit maal heeft hy zwakheid, vrees en verwarring aan den dag gelegd; hy was daar eerder als een verdediger, die een misdadiger te verdedigen had, en niets kon zeggen om indruk op het gemoed der regters te maken, dan als een minister van eene groote natie, die de staatkunde van zyn gouvernement in een tydstip van nationaal geschil moet ontvouwen. De vergadering was zoo gewoon door de welsprekendheid van Sir James Graham geboeid en weggesleept te worden, dat zy als verstomd bleef toen zy de verwarring bemerkte, waarmede de redenaar zyne rede uitsprak. De oppositie kon hare blydschap niet verbergen over deze droevige vertooning, insonderheid toen er door eenigen aangemerkt werd, dat de Ministers met elkander niet eens waren over deze aangelegenheid. Gedurende dezen bedrukten toestand van de ministeriele party werd naauwelyks eene of andere gezegde van den Baronet toegejuicht.

"Deze zonderlinge gesteldheid van Sir James is ongetwyfeld de oorzaak, dat het kabinet zoo hevig aangevallen werd. Zonder in het minst den inhoud van zyne redevoering in aanmerking te nemen, de weinig welsprekendheid alleen beoordeelende, bejegende de vergadering hem met minachting. De Heer Roebuck zeide hem onbewimpeld, dat hy de bekwaamheid mistte om de zaak te behandelen, dat hy begonnen was het vertrouwen van de vergadering te verliezen en geeindigd is zonder vertrouwen in zich zelve te bezitten."

De Engelschen beklagen zich thans zeer over den onrustigen toestand van Ierland; want, als er thans een fransch leger Spanje binnen rukt, onder voorwendsel om het gezag der koningin te herstellen, dan kan Engeland zulks thans niet beletten, daar het deszelfs krygsmagt in Ierland noodig heeft. Het is te hopen, dat er uit dit kwaad ook eenig goeds zal voortkomen, en dat de aristocraten in Engeland de noodzakelykheid zullen inzien om eenige inwilligingen aan de Ieren te doen, niet uit gevoel van billykheid, maar uit dat van eigenbelang.

De fransche Minister Guizot toont aan weder, hoe aan de berekening van het eigenbelang boven godsdienstige denkwyze de voorkeur wordt gegeven. Toen de liberalen in de kamers de aanmerking maakten, dat het niet billyk van het ministerie was om zoo vele katolyke geestelyken naar de Societeits Eilanden te zenden, daar deze eilanden reeds door protestantsche engelsche zendelingen tot het Christendom zyn bekeerd geworden, maakte hy hierop deze aanmerking: dat Engeland door deszelfs nationale godsdienst onder de Australiers te planten deze volkeren verengelscht, en dat het derhalve het belang van Frankryk is om ook fransch gezindheid door middel van de godsdienst, die de meerderheid der Franschen uitmaakt, onder de volkeren van Oceania voortteplanten. Dit zyn de woorden van een protestant, doch die de gunst van zyn meester boven de godsdienst zyner vaderen de voorkeur geeft. Door de Gezelschaps Eilanden te katoliseren wint Louis Philippe de gunst van de katolyke geestelykheid voor zyne dinastie.

Spanje. (Uit londensche Couranten tot 15 July.) De toestand van den Regent wordt dag voor dag bedenkelyker. Zyne krygsmagt is schrikkelyk verminderd door de misdadige desertie, en alle oogenblikken verklaart zich de eene of andere belangryke plaats voor de opstandelingen. De plaats, welke hem het laatst verraden had, was Badajoz. Het volk verklaarde zich voor de opstandelingen, en, als naar gewoonte, wanneer de civile en militaire gezagvoerders zich niet met hen willen vereenigen, verwyderen zy zich van de plaats. Te oordeelen naar de moeijelykheden, welke den Regent omringen, zal het hem niet mogelyk zyn den vyand het hoofd te bieden. Hy bevond zich tot den 5 te Albacete en scheen bevreesd te zyn zich van daar te begeven. Een zyner Generaals, de Brigadier Enna, legerde zich vóór Teruel en verklaarde de plaats in beleg; Narvaez trok op om de plaats te ontzetten, en Enna zag zich onverhoeds verlaten door een groot gedeelte zyner troepen, hy brak het beleg op, deinsde terug en werd vervolgd door Narvaez. De Generaals Zurbano en Seaone hebben hunne stellingen digt by den vyand moeten verlaten, ten einde hunne krygsmagt met die van den Regent te vereenigen. De opstandelingen legden groote bedryvigheid aan den dag, en de voornaamste opperhoofden Narvaez, Prim, Castro en Serrano bevonden zich aan het hoofd van zware leger afdeelingen. Ten zy Espartero onverwyld een beslissenden slag levere op een of ander belangryk punt, hetgeen echter bezwaarlyk schynt te zyn, wegens de stelling, welke hy bezet, zal hy anders den vyand niet kunnen wederstaan.

De Engelsche Courantiers hebben reeds lang aangemerkt, dat Frankryk het plan had om, wat het ook kosten moge, den Regent van Spanje te doen vallen. Er schynt eene overeenkomst te bestaan tusschen Louis Philippe en de weduwe van Ferdinand VII, Cristina, waarby de eerste zich zou verbonden hebben om haar weder in het regentschap van Spanje te verheffen, terwyl zy zich verbindt hare dochter Isabella met den Hertog van Aumale te doen trouwen. De Regent van Spanje was steeds tegen een gedwongen huwelyk en wilde, dat men wachten zou, tot dat de koningin Isabella het tydstip zou bereikt hebben, waarop zy hare eigene keus kon doen.

Uit de woorden van den franschen Minister Guizot in de kamer der gedeputeerden, waar hy zyn wensch te kennen geeft, dat de dinastie der Bourbons in Spanje mogt voortduren, en dat er een vaster Bestuur in Spanje mogt daargesteld worden, dan dat van Espartero, kan men de gevoelens van den koning der Franschen ontwaren. De gelegenheid om Espartero te doen vallen heeft zich dan ruimschoots aangeboden. De fransche gezagvoerders hebben de opstandelingen van Barcelona en elders voorzien van krygsvoorraad; het geld is met volle handen gebezigd om de troepen omtekoopen; Narvaez en andere Cristino generaals voerden geheele wagens met fransch geld met zich; en de opstand is boven alle verwachting geslaagd.

Alle provintien zyn in opstand tegen den Regent geraakt; zelfs het westelyke Spanje, die aan hem te danken heeft de gemeenschap met de zee door middel der rivieren, die door Portugal loopen, en het zuidelyke Spanje, om wier belangens hy zich met de fabriekanten in Catalonien heeft verbroken. Slechts Madrid, Sagarossa en Cadix zyn hem getrouw gebleven. Het is niet meer de kwestie om hem als regent aftezetten, maar om hem als misdadiger op het schavot te doen omkomen. Men weet niet, wat er van Spanje zal worden. De ministerielen zeggen, dat het zal uitloopen op het herstel van Donna Cristina; de Carlisten hopen op het herstel van Don Carlos, de republiekeinen in Frankryk verheugen zich in het vooruitzigt, dat Spanje weldra in eene republiek zal herschapen worden; doch de onpartydigen denken, dat Spanje in anarchie of regeringloosheid zal vervallen, en alle schriktooneelen van de fransche omwenteling zal moeten doorloopen.

"Men zegge niet," zegt de engelsche Courant, "dat de omwenteling bewerkt is geworden door de eene of andere oude instellingen van Spanje, welke tot nog toe het teeken van leven geeft. De geestelyken, welke hunne ryke inkomsten en kloosters verloren hebben, noch de hierarchie, aan wie de heerschappy ontnomen is, heeft het bewerkt. Al de partyen hebben een tyd van heerschappy gehad; doch geen derzelve bezat krachts genoeg om dezelve te behouden en de woelingen der tegenparty te bedwingen. Waaraan is dan de tegenwoordige toestand toe te schryven?

"Er bestaat toch niets zonder eene oorzaak. Naar ons gevoelen is het republiecanisme dit rustverstorende beginsel. Men mag den naam van Cristina of dien van Don Carlos aanroepen, of men proclamere de Constitutie van 1812, of die van 1820, of ook die van 1832, de massa volks heeft echter geen ander oogpunt dan het verlangen om de Monarchie omver te werpen.

"Het is opmerkelyk, dat het leger tot nu toe de steun geweest is van den waggelenden troon tegen den verschrikkelyken drang van volkswoede; doch het leger is reeds gedemoraliseerd, en de troon heeft thans niet alleen de aanrandingen van het volk, maar ook die van de krygsmagt te duchten; zoodat dezelve, door allen aangevallen wordende, eindelyk bezwyken moet. Deze woelingen zullen niet onmiddelyk zyn, maar eene zoo groote beroering zal invloed uitoefenen op de overige europische gouvernementen. De spaansche omwenteling zal duizenden ontevredenen in andere landen wakker maken, en van de verhevenste toppen der bergketen van het schiereiland zal de brand schitteren, welke ten teeken zal strekken van een algemeenen opstand tegen de troonen."

De engelsche Couranten merken ook aan, dat de oorzaak van zulke verschrikkelyke onheilen, welke Spanje thans teisteren, bestaat in de misslagen door Spanje zelve begaan. Men ontkent niet hetgeen ten laste van het fransche kabinet wordt gelegd, en men is overtuigd, dat de opstandelingen door de fransche gezagvoerders ondersteund zyn geworden; maar aan geen vreemde invloed kan men zoo een groot vermogen toeschryven, waardoor zoodanig een algemeene opstand, zoo als de tegenwoordige, tot stand kan gebragt worden. De grondstoffen, welke thans het schiereiland in beroering houden en die hetzelve tot in deszelfs grondslagen doen schudden, moeten zeer diep geworteld zyn, en derzelver kracht moet zeer groot zyn.

De *Liberal* bevat verdere berigten over Spanje, overgenomen uit andere londensche Couranten van den 14 en 15 July:—

"De parysche Couranten vermelden telegraphische berigten uit Bayonne van den 12 July. Gansch Oud Castilien had zich tegen den Regent verklaard. Segovia is de hoofdplaats der junta, welke den generaal Aspiroz als derzelver President gekozen heeft.

"De stad Calatayud is het gewigste punt der omwenteling. Van de uit Zaragossa tegen dezelve gezondene troepen, liepen de battaljons van het regement Isabel II over tot de opstandelingen, zoo mede andere troepen, welke uit Madrid waren gezonden. Generaal Seaone was te Saragossa aangekomen, doch durfde niet eenige troepen uitezenden uit vreeze voor desertie. Het schynt, dat het de nationale garde van Saragossa is, die dezelve weerhoudt zich voor de opstandelingen te verklaren.

"De *pronunciamiento* is reeds tot vóór de poorten van Madrid gekomen. In Guadalxara en in Alcalá de Henáres hebben de uit de hoofdstad tegen hen gezondene troepen zich voor de opstandelingen verklaard. Men heeft maatregels genomen, dat de koningin niet weggevoerd worde. De Regent, die zich te Albaceti had bevonden, zyne krygsmagt regelende om in gemeenschap met Seaone tegen Valencia optetrekken, was op den 7 July in Madrid terug gekeerd.

"De Municipaliteit van Madrid heeft een manifest doen afkondigen, waarin aan het fransche gouvernement en aan deszelfs goud voornamelyk deze opstand wordt toegeschreven. Het wordt ook daarin toegeschreven het plan te hebben om een zyner zonen met Isabel II te doen trouwen; doch om zyn plan te verydelen, raadt men aan de koningin onverwyld te doen trouwen met den zoon van Don Francisco de Paula. Men wil, dat Espartero zyn ontslag zal nemen, zoodra dit huwelyk voltrokken zal zyn.

"De Hertog van Glucksberg heeft voldoening gevorderd wegens dit Manifest.—De Minister voor de Buitenlandsche zaken heeft op zyne vordering geantwoord, dat het manifest het werk was van een ligchaam, over hetwelke het gouvernement geen gezag had, en dat het gouvernement het publiek maken van het manifest niet heeft kunnen tegen gaan.

"De bevelhebber van het kasteel van Montjuich had verklaard zich niet te zullen overgeven noch aan Espartero noch aan deszelfs vyanden, maar zal eerst de kat uit den boom zien en zich aan de overwinnende party overleveren.

"Van Halen, die binnen Cordova was getrokken, moest terstond naar Seville optrekken om de gemeenschap tusschen Madrid en Cadix te verzekeren. De gemeenschap tusschen Saragossa en de hoofdstad en de grenzen was reeds afgesneden.

"Men verwachte alle oogenblikken in Madrid een bloedigen stryd tusschen de nationale garde en de troepen. De eerste had bedreigd om met de minste beweging 3000 verdachte personen den hals te breken."

(Uit de *Times* van den 13 en 17 July.)

Telegraphische depeche.—Perpignan 10 July.

Zurbano was vertrokken van Lerida met het gros van zyn leger, achterlatende een battaljon in de vesting en een in de stad. Hy is den weg van Fraga opgetrokken.

Tot den 8 nog was Madrid rustig. Men zeide, dat de Regent het voornemen had de koningin naar Cadix te vervoeren en daarna den kans van oorlog te gaan wagen tegen zyne vyanden.

De Hertog van Glucksberg had zich tevreden gesteld, dat de Heer Legasto als president van de provintiale deputatie formeelyk het hevige manifest, hetwelk tegen het fransch gouvernement gerigt is, heeft kunnen onderteekenen.

De oorlog in Afrika tusschen de Franschen en de Arabieren staat uitteloopen op eenen verdelgingskryg. Wanneer het fransche leger het grondgebied van eenige oproerige stam nadert, dan onderwerpt dezelve zich en levert zelfs gyzelaars uit; doch is dit leger terug getrokken, dan verschynt de Emir Ab-el-kader weder, en de onderworpene stam vervoegt zich tot hem en levert hem manschappen. Er blyft den Franschen niets overig dan de stammen te vervoeren naar andere streken.—

De stam, die by herhaling in opstand is geweest, moet deszelfs oud grondgebied verlaten en wordt naar afgelegene oorden vervoerd, waar hy, ontwapend en vermengd zynde onder andere inboorlingen, alle nationaliteit verliest en in vreemdsoortige natien wegsmelt. De Arabier is echter te zeer gehecht aan zynen geboorte grond, dan dat hy zich gemakkelyk laat verplaatsen. Wanneer de oproerige stam het leger hunner tegenparty ziet naderen, en dat dezelve inziet, dat het op eene vervoering aankomt, dan breekt dezelve op en wykt naar de woestyn; doch hier houdt men hem afgesloten. Het gebrek aan drinkbaar water en voedsel laat zich weldra gevoelen, kinderen en grysaards bezwyken het eerste, en weldra bezwyken ook de genen, welke in hunnen volwassenen leeftyd zyn. Het koloniseren in Algerie zal derhalven niet eerder plaats hebben, dan dat de oorspronkelyke inwoners zyn uitgeroeid.

De eenigste vriend en bondgenoot der Franschen in Algerie, Mustapha, is in de magt van Ab-el-kader gevallen, die hem de handen heeft doen afkappen en laten dood bloeden.

Deze Emir verstaat de wyze van oorlogsvoeren in die streken by uitnemendheid. By de aannadering der Franschen verdwynt hy, en by hunnen terugtogt verschynt hy weder. De eenige manier om hem te bestryden bestaat derhalve in de uitroeijing van de mahomedaansche bevolking en het veranderen van het grondgebied in eene wildernis.

OTAHEITI. Brieven van Falmouth, van den 13 July, vermelden het volgende:—

„Dezen morgen hebben wy berigten uit Otaheiti ontvangen, loopende tot den 17 February. Aldaar lag een fransch fregat ten anker. De koningin Pomaré had aan den franschen bevelhebber verklaard, dat zy nimmer zyn gezag zal erkennen, en dat, wanneer hy volhardde bezit van het eiland te behouden, zy dan het eiland zou verlaten en by een harer bloedverwanten, die over eenige der naburige eilanden het gezag voerde, gaan wonen.

„Toen het britsche fregat Talbot aldaar in January aankwam, verzocht de koningin de bescherming van deszelfs bevelhebber, Sir Thomas Thomson, die haar zulks toezeide, waardoor men beducht was voor eene botsing tusschen Sir Thomas en den franschen bevelhebber.

„De Franschen hadden de Otaheiters gedwongen, ten teeken van vereeniging, hunne vlag te hyschen op den hoogsten hoek boven die van het eiland, welke alle dagen op de vesting moet geheschen worden.—Toen de Talbot aldaar aankwam, weigerde de koningin zulks langer te doen, ten welke gevolge de stad bedreigd werd met beschieting door het fransche fregat. Sir Thomas liet toen den franschen bevelhebber weten, dat, wanneer die bedreiging ten uitvoer wierd gebragt, hy dan onverwyld het vuur van zyn schip tegen hem zou rigten. Beide vaartuigen hadden zich ten stryde gereed gemaakt, en de koningin bleef volharden in hare weigering om de fransche vlag te doen hyschen; eindelyk moest de fransche kommandant door zyn eigen volk zulks laten doen. Naderhand ging Sir Thomas onder zeil om zyn admimaal optezoeken, ten einde deszelfs bevelen hieromtrent te vernemen."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 September 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 16 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19⅞ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TER verzending naar Suriname per de nederlandsche schoener genaamd JAN ERNST, gevoerd door Kapitein J. A. DEHASETH, wordt ter Post-directie alhier een Brievenzak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Zaturdag, den 16 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 8 September 1843.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Hermina Lauffer.	M. M. A. Correa.
J. E. L. Maduro Jr.	M. A. Correa.
Anna N. Curiel.	Maria Laurencia Fernando.
Juan Terry.	

Curaçao den 8 September 1843.
De Commis, belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy voornemens is zyne slavin MARGRIETTE, oud 13 jaren, dochter van ISENIA, naar Suriname te vervoeren.

Curaçao den 8 September 1843.
J. C. S. VAN EPS.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat zy de slavin ANNA, oud 47 jaren, dochter van SEBEL, haar in eigendom aankomende, naar Suriname zal vervoeren.

Curaçao den 8 September 1843.
L. P. SCHOTBORGH.

OVERLEDEN op Donderdag avond, den 7 dezer, Mejufvrouw ALLETTA HENRIETTE RÖMER, in den ouderdom van 26 Jaren, dochter van den Heer A. O. RÖMER.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1843.

E. K. Vrydag den 1 te 0 u. 50 m. 's nachts.
V. M. Vrydag den 8 te 2 u. 25 m. 's namiddags.
L. K. Zaturdag den 16 te 6 u. 50 m. 's namiddags.
N. M. Zaturdag den 23 te 6 u. 20 m. 's namiddags.
E. K. Zaturdag den 30 te 9 u. 38 m. 's morgens.

Wy hebben gisteren eenige St. Thomas Couranten ontvangen, loopende tot den 30 Augustus, met berigten uit Europa tot den 1sten dier maand. Deze berigten zyn zeer belangryk en wel ten opzigte de aangelegenheden van Spanje.

Espartero bestaat niet meer als Regent van Spanje; hy is staatkundig dood. Hy trok op den 16 July Cordova binnen, vergezeld van 1600 man voetvolk en 600 man ruitery, met voornemen, zoo als men dacht, om de wyk te nemen naar Portugal. De leger afdeelingen van Seaone en Zurbano zyn onder de muren van Madrid verslagen geworden door Narvaez, die op den 23, in den avond, de hoofdstad binnen trok.

Sedert het uitbreken van den opstand toonde de party van Espartero vertrouwen te stellen in zyne bekwaamheid om de opstandelingen te verpletteren; waarom hy zulks niet gedaan heeft, staat nog bewezen te worden. De fransche Couranten spreken van hem met de diepste verguizing, terwyl zy uitbundig zyn in lofuitingen jegens Mendizabal, wiens gedrag, getrouwheid en yver zy hemelhoog verheffen. Mendizabal heeft de nationale garde van Madrid onder wapens gebragt, de straten ontvloerd en versperd, grachten gegraven en den intogt van Narvaez belet, rekende op den bystand der krygsmagt van Seaone en Zurbano; en het was niet dan eerst, toen hy het verraad der troepen vernam, dat hy by capitulatie de hoofdstad overleverde.

De gunstige uitslag van deze krygsverrigting heeft het ministerie van Lopez wederom in gezag gebragt en den invloed van Frankryk in Spanje hersteld.

De gansche steun van den Regent bestond in de krygsmagt onder Seaone en Zurbano, deze afgevallen of verslagen zynde, zoo was dan alle hoop op herstel verloren. Het land wordt doorkruist van gewapende mannen zonder aanvoerders of gebieders, en zonder onderwerping aan eenig bestuur of wetten. Aan het hoofd van deze onbestierde benden staat Narvaes, de held van den dag, wiens optogt vergeleken is geworden, door eenige parysche Couranten, met de terugkomst van Napoleon uit Elba, doch wiens aanspraak op en bekwaamheid voor het bestuur even zoo verschillend is met die van den keizer der Franschen als zyne krygsverrigtingen het zyn. Reeds zyn in onderscheidene voorname steden der provintien de juntas, waarmede de opstand begonnen is, weggejaagd door partyen ontstaan in hun eigen midden. In Barcelona hebben de partygangers, die zoo uitgemunt hebben in haat en vyandschap jegens den Regent, reeds getwist en zyn van elkander gescheiden, en zy hebben naauwelyks zoo lang gewacht om de tyding van den uitslag hunner magt te vernemen, of zy hadden dezelve reeds misbruikt. Spanje verkeert dus in eenen staat van regeringloosheid.

Eene parysche correspondent berigt onder dagteekening van 28 July, dat de beurshandelaars beducht waren, dat eenig ongelukkig voorval mogt plaats grypen, tengevolge het voorstel om de koningin van Spanje te trouwen met den Hertog van Aumale. Men zegt, en het wordt algemeen er voor gehouden, dat het Britsche gouvernement zich thans vereenigt met de gevoelens en inzigten van den koning der Franschen in opzigt van Spanje; doch alleen aan de beurs wil men hieraan geen geloof hechten, en dien ten gevolge zyn de fondsen op dien dag gesloten met eene vermindering van 15 c. in de pryzen van den vorigen dag.

De invloed der fransche staatkunde op die der Engelsche wordt toegeschreven aan eene kuipery. De jongste gebeurtenissen in Spanje hebben eenigermate het vermoeden doen ontstaan, dat er eene ondoorgrondbare intrigue bestaat tusschen het fransche en het engelsche gouvernement, en dat het britsche kabinet oogluikend de inzigten en wenschen van Lodewyk Philip toeliet, zoo dat al die gebeurtenissen in Ierland slechts een voorwendsel zyn om het britsche gouvernement te verschoonen deel te nemen in den tegenstand, welke de noordsche mogendheden mogten willen stellen tegen de overheersching van Lodewyk Philip.

De berigten over Ierland in de St. Thomas Courant zyn ook eenigzins belangryk. Er had eene botsing plaats, waarby bloed gestort is geworden, en O'Connel, verontrust door dit voorval, had zyne afkeuring daarvan in zeer hevige uitdrukkingen te kennen gegeven; hy had, ter bestraffing der muiters, de namen der inwoners van Ahascraghs, (de plaats, waar die botsing plaats had), uit de boeken van de herroeping der unie (*the books of the repeal association*) gewischt, en hen ten toon gesteld aan de verfoeijing van het volk van Ierland, om dat zy het voorname beginsel der zedelyke magt geschonden hebben.

Het voorval is op zich zelve niets beduidend, doch het was eene vredebreuk en toont aan, dat hy noch eenig ander persoon in staat is langer de hartstogten der Ieren te bedwingen. De Ieren staan bekend als zeer ongeduldig te zyn; zy zyn in het denkbeeld gebragt, dat de herroeping der Unie eerlang zou plaats grypen; de misleiding kan dus niet langer gehandhaafd worden; en wanneer hunne oogen open gaan, zullen zy in hunne verbittering hunne physieke kracht beproeven, en er zullen menige Ahascraghs gevonden worden. De rykdom en de kennis van hunne eigen landslieden zyn tegen hen, welke geschraagd worden door de physieke en zedelyke magt van het gansche vereenigde koningryk. Het gezag van het opperhoofd der woelingen zal den storm niet kunnen afkeeren, hy zal als slagtoffer hunner woede vallen. De geschiedenis toont aan duidelyk de gevaren, waarin demagogen verkeeren.

De vernietiging der protestantsche kerk in Ierland zal de Ieren niet bevredigen; de Iersche armen wet zal het kwaad nog erger maken.

In de St. Thomas Courant van den 30 Augustus, lezen wy, dat het Stoomschip DEE, op den 27, aldaar van Jamaika was aangekomen, aan boord hebbende den expresident van Hayti, die, zoo men veronderstelt, naar Europa vertrekt.

Te Nieuw-York heeft onlangs een groot volksfeest plaats gehad, ter gelegenheid van het inwyden der waterleiding van den Croton, door welke eene geheele rivier van haren vroegeren loop afgewend en door de straten van Nieuw-York gevoerd is. Omtrent deze waterleiding en het gehouden feest vindt men in den *Courier* der Vereenigde Staten de volgende byzonderheden.

"Deze waterleiding heeft eene lengte van niet minder dan 40 mylen en doorloopt 16 tunnels, ter gezamentlyke lengte van 6841 voet. De wateren van den Croton, in twee kommen opgenomen, worden door middel van gegoten buizen over de onderscheiden gedeelten der stad verspreid. Meer dan 408,000 personen waren te Nieuw-York byeen gestroomd, om den inwydings-optogt te zien. Die optogt is des morgens ten tien ure van de battery vertrokken. In de drie eerste afdeelingen zag men de burgerlyke, militaire en regterlyke overheden, de bezendingen van de onderscheiden legerkorpsen, de vreemde consuls, de leden van het congres, die van de geleerde genootschappen, de kweekelingen der kollegiën, enz. De veertig en zoo veel ligchamen van brandspuitgasten, met hunne gewaste hoeden, gegomde linnen kielen en roode hemden, vormden op zich zelve de vierde afdeeling; ieder ligchaam trok aan de hand zyne van koper en verguldsel blinkende en met kransen en festoenen versierde spuiten. Op de spuiten volgden de ladders en andere bluschings gereedschappen, met de pikkransen en zonderlinge lantaarnen; alles werd, geheel nieuw opgeschilderd, ten toon gespreid. Dit gedeelte van den optogt besloeg een terrein van drie mylen.

"De vyfde afdeeling bestond uit de vrymetselaars-genootschappen, met derzelver hieroglyphische teekenen. de werklieden by de waterleiding by den Croton, de boekdrukkers en de varensgezellen voor de binnenwateren. De werklieden by de waterleiding werden gevolgd door twee ontzettend groote, met twee paarden bespannen, karren, op welke eene gloeijende en werkende smedery geplaatst was en men smids-knechts buizen voor de waterleiding zag smeden: het was het in werking brengen van het tafereel, hetwelk ons Heiligen *Aloisius* smedend, en zyn zoon *Oculi* het vuur aanblazend, voorstelt. Deze twee, die groote schouwspel leverende, karren werden gevolgd door eene ontelbare menigte andere, waarop de gansche inventaris van buizen en de modellen der onderscheiden, tot de dienst der waterleiding gebezigde pompen, ten toon werden gespreid. De varensgezellen voor de binnenwateren trokken eenen wagen, op welken een model in het klein van de stoomboot de *Noord-Amerikaan*. De boekdrukkers eindelyk trokken twee wagens, op welke twee persen, met welke zy exemplaren van het programma drukten, om die voorts onder het volk te strooijen.— Eene dier persen was dezelfde, van welke de beroemde *Benjamin Franklin* zich weleer heeft bediend gehad. Bezyden deze pers stond de armstoel van *Franklin*, een national heiligdom, waarin de Kolonel *Strue*, uitgever van den *Commercial-Advertiser* van New-York en een der waardigste vertegenwoordigers van het Amerikaansch Journalismus, in zegepraal gezeten was.

De zesde afdeeling bestond uit de Nieuw-Yorksche slagters-bazen en gezellen, ten getalle van 1200, allen gezeten op witte paarden en dragende allen witte boezelaars en mouwen van gestreept linnen, loopende van de hand tot aan de elleboog, uitmakende de volstrekt vereischte dragt van deze gezellen in hunne werkplaatsen. Zy werden gevolgd door twee groote karren, bevattende, de een een opgezetten grooten os, omgeven door tusschen de 20 en 30 knaapjes, dragende juist zoo vele vlaggen en deviesien als er markten in Nieuw-York zyn; de ander een zwaar kalf en een twaalftal schapen, allen levend. Het varken, dit troetelkind van Amerika, die vrye wandelaar in de straten van Nieuw York zelf, was vergeten geworden. Dit was een trek van ondankbaarheid, die algemeen is opgemerkt geworden.

De togt der eerste afdeeling werd geopend door de juweliers- en goudsmids gezellen, dragende een kostbaar servies van Amerikaansch zilverwerk. De korporatiën der handwerkslieden, of werktuigmakers, trokken een klein ontstoken stoomwerktuigje, hetwelk zy onder het gejuich der menigte lieten werken; anderen trokken eenen put met deszelfs zwaren opstand, kettingen en schepëmmers, alles van de grootte, van welke men dezelve in de tuinen gebruikt. De kweekelingen by de inrigting voor doof-stommen, voorafgegaan door een orchest, louter uit blinden zaamgesteld.

In de achtste afdeeling zag men de onderscheiden genootschappen van weldadigheid het een ander volgen. De Duitschers onderscheiden zich door hunne hemelsblaauwe banieren en sjerpen; de Ieren door hunne nationale lieren, hunne groen geborduurde sjerpen en hunne banier, prykende met dit, eene zoo verhuizende bevolking zoo zeer kenmerkend opschrift. *Daar waar de vryheid blinkt, is het vaderland.*

De in massa vereenigde matigheids-genootschappen vormden, met derzelver koddige deviesen, op zich zelve de negende afdeeling. Een dier deviesen had het motto: *Wacht U voor het eerste glaasje.*— Op een ander zag men twee dronkaards, het lyf geheel verzonken in tonnen, die hun tot hoofd-deksels dienden. Een monstergroot register, met de namen der honderd duizende, tot de matigheid bekeerde nieuwelingen werd, even als het gouden boek van Venetië, op eene kar medegevoerd.

De tiende en laatste afdeeling bestond uit de ysverkoopers van Rockland, een brok hunner waar, als monster voortslepende.

De trein werd besloten door dames en rytuigen, burgers en vreemdelingen, naar willekeur gekleed en uitgedost.

Deze optogt, waarvan het defileren twee en een half uur aanhield, spreidde zich uit over eene lengte van zeven mylen, dezelve ontwikkelde zich van af de Battery tot aan het plein der Unie, en weder van daar over Bowery tot aan het Park. Toen dezelve geheel ontwikkeld was, geleek dezelve een ontzettende slang, die zich zelve naar den staart byt; het was als een emblema van oneindige duurzaamheid voor de waterleiding.

Aan de *Gazette des Tribunaux* ontleenen wy het volgende verhaal van eene treurige misvatting van het geregt, die, nu omstreeks twee jaren geleden, in eene der noordelyke graafschappen van Groot-Brittannie heeft plaats gehad.

Een ryke pachter, met name *Roberts*, werd beschuldigd van zyn nichtje, *Peggy*, een zestienjarig meisje, waarover hy voogd was, te hebben vermoord, om zich haar fortuin toe te eigenen.

Er hadden oneenigheden plaats gehad tusschen den oom en het nichtje, ter zake van een huwelyk, hetwelk zy wilde aangaan, en waartoe hy zyne toestemming als voogd weigerde te geven, hierop had zy hem gedreigd, heimelyk te Gretna Green te zullen gaan trouwen, waarna hy wel rekenschap van zyne voogdyschap zou moeten geven, zyn kwalyk beheer waarin, zeide zy, de eenige reden zyner weigering was. Hy, van zynen kant, dreigde haar te zullen onterven.

Kort na dit verschil verdween het meisje en de openbare meening beschuldigde den voogd van haar vermoord te hebben.

Het criminele hof trok de zaak aan zich; by het huisonderzoek werden er op onderscheiden plekken der pachtery bloedvlekken gevonden, en zoodanige vlekken vertoonden zich mede op de kleedingstukken van *Roberts*, en zelfs werden zy opgemerkt op een kleedje, hetwelk aan *Peggy* had behoord. Dadelyke bewyzen waren er evenwel niet, en *Roberts* ware er welligt met eene vryspraak afgekomen, zoo zyne eigene verkeerde handelwyze niet het doodvonnis over hem had gehaald.

In een naburig dorp woonde een meisje, hetwelk zeer sterk op *Peggy* geleek; ten einde nu in eens de gansche beschuldiging te doen vervallen, wist hy eenige getuigen te overreden, voor het hof te komen verklaren, dat zy *Peggy* met eigen oogen hadden gezien, maar dat zy zich schuil hield, ten einde het vonnis over haren oom te laten gaan.

Het valsche van deze gebeurtenis werd door de beschuldiging ten processe bewezen; op Zaturdag werd *Roberts* ter dood veroordeeld en reeds den volgenden Maandag werd het vonnis aan hem voltrokken.

Tot op het laatste oogenblik bleef hy zyne onschuld beweren; maar dit had noch op den regter, noch op de toeschouwers eenige andere uitwerking, dan van hem voor een' verharden booswicht te doen houden, en de geestelyke, die hem bystond, verklaarde er nimmer eenen zoo verstokten gezien te hebben.

Het is nu omtrent twee jaren, dat het vonnis onherstelbaar geworden is, en eensklaps is de, zoo men waande, vermoorde *Peggy* weder te voorschyn gekomen; zich door eenen officier hebbende laten verleiden, was zy dezen naar Ierland gevolgd, en nu by hare terugkomst wist zy niets, van wat er inmiddels was voorgevallen. Door haren verleider verlaten, keerde zy terug om van haren oom vergiffenis af te smeken, en nu verneemt zy, dat hy als haren moordenaar is ter dood gebragt, en zy zyne eenige erfgename is. Intusschen hebben verdere bloedverwanten zich reeds in het bezit der erflating gesteld en het proces tusschen deze nieuwe partyen is thans voor eene der civiele regtbanken aanhangig.